KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/336

av den 27 februari 2017

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Provisoriska åtgärder

(1) Den 7 oktober 2016 införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en provisorisk antidumpningstull på import till Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) av platta produkter av olegerat eller legerat stål (utom rostfritt stål, kisellegerat stål, verktygsstål och snabbstål), varmvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, inte i ringar eller rullar, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm eller en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm (nedan kallat *grovplåt*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*), genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1777 ([2]) (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).

(2) Kommissionen inledde sin undersökning den 13 februari 2016 genom att offentliggöra ett inledningstillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*, till följd av ett klagomål som European Steel Association ingav den 4 januari 2016 (nedan kallad *Eurofer*) på uppdrag av tillverkare som står för mer än 25 procent av unionens totala produktion av grovplåt.

(3) I enlighet med skälen 28 och 29 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden från och med den 1 januari 2015 till den 31 december 2015 (nedan kallad *undersökningsperioden*), och undersökningen av de tendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2012 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.2 Registrering

(4) Kommissionen lät import av grovplåt med ursprung i Kina bli föremål för registrering den 11 augusti 2016 genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1357 ([3]) (nedan kallad *registreringsförordningen*). Registreringen av import upphörde i och med att provisoriska åtgärder infördes den 8 oktober 2016.

(5) Berörda parter kunde lämna synpunkter inom 20 dagar efter registreringen. Inga synpunkter inkom.

1.3 Efterföljande förfarande

(6) Efter offentliggörandet av de viktigaste omständigheterna och övervägandena utifrån vilka en provisorisk antidumpningstull infördes (nedan kallat *det provisoriska offentliggörandet*) lämnade Eurofer, en förening för ståltillverkare från Kina (Cisa), en exporterande tillverkare från Kina, en grovplåtsimportör i unionen som avses i skäl 34 i förordningen om provisorisk tull (nedan kallad *en importör*) och en tillfällig sammanslutning av användare inom den varuproducerande näringen i efterföljande led (vindkraftverk), skriftliga synpunkter om de provisoriska avgörandena.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1777 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016, s. 5).
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1357 av den 9 augusti 2016 om registrering av import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 215, 10.8.2016, s. 23).

(7) De parter som så önskade gavs tillfälle att bli hörda. En exporterande tillverkare från Kina, Cisa och en importör hördes.

(8) Kommissionen beaktade de berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter, och svarade på dem enligt nedan.

(9) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. För att kontrollera oberoende importörers svar på frågeformuläret gjordes kontrollbesök på plats hos följande parter:

— Network Steel S.L., Madrid, Spanien.

— Primex Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Tyskland.

— Salzgitter Mannesmann International GmbH, Düsseldorf, Tyskland.

(10) Kommissionen informerade alla parter om de viktigaste omständigheterna och övervägandena som låg till grund för införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av grovplåt med ursprung i Kina och att slutgiltigt ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska tullen (nedan kallat *det slutliga meddelandet av uppgifter*).

(11) Alla parter beviljades även en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter. Eurofer, Cisa och en importör lämnade skriftliga synpunkter efter det slutliga meddelandet av uppgifter och vid en utfrågning. Synpunkterna från de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande där så var lämpligt.

1.4 **Stickprovsförfarande**

(12) Cisa hävdade att ett urval unionstillverkare som står för 28,5 procent av den totala försäljningen inom unionsindustrin var för litet och att det inte täckte försäljningen i tillräcklig grad.

(13) Som anges i skäl 12 i förordningen om preliminär tull gjordes urvalet av unionstillverkare på grundval av de största representativa försäljningsvolymerna i unionen under undersökningsperioden som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande.

(14) Redan av det skälet måste argumentet avvisas. Såsom anges i skäl 197 råder en nästan fullständig motsvarighet på över 90 % (per volym) och omkring 70 % (per produktkontrollnummer som används för att skilja mellan produkttyper i undersökningen) mellan de produkttyper som exporterades av de exporterande tillverkare från Kina som ingick i urvalet och de produkttyper som unionstillverkarna i urvalet sålde på unionsmarknaden.

(15) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom Cisa till denna fråga i sina kommentarer och vid utfrågningen, och meddelade att det är mycket svårt att tro att det råder en nästan fullständig motsvarighet mellan produktkontrollnummer om en majoritet av dem inte säljs av alla tre unionstillverkare som ingår i urvalet. Kommissionen noterar att motsvarigheterna mellan produktkontrollnumren verifierades en gång till och att de procentsatser som angavs i skäl 14 befanns korrekta.

(16) Kommissionen påpekar i det här sammanhanget att ”motsvarighet” innebär att i fråga om en produkttyp som exporteras av de exporterande tillverkare från Kina som ingår i urvalet med ett givet produktkontrollnummer, så finns det minst en transaktion för produkttypen under samma produktkontrollnummer för de unionstillverkare som ingår i urvalet. En motsvarighet på över 90 % per volym innebär att 90 % av importtransaktionerna hos de exporterande tillverkare från Kina som ingår i urvalet omfattas av ett produktkontrollnummer för vilket det finns minst en transaktion för de unionstillverkare som ingår i urvalet. En motsvarighet på 70 % per produktkontrollnummer betyder att i fråga om 70 % av de produkttyper som importeras med ett visst produktkontrollnummer finns det minst en motsvarande transaktion för de unionstillverkare som ingår i urvalet.

(17) Kommissionen konstaterar därför att urvalet av unionstillverkare är representativt, även om enbart den omständigheten att det grundades på den största volym som rimligen kunde undersökas inte är ett tillräckligt argument.

(18) I frånvaro av ytterligare synpunkter på stickprovsmetoden bekräftar kommissionen de provisoriska avgöranden som anges i skälen 11–24 i förordningen om provisorisk tull.

1.5 **Enskild undersökning**

(19) Enligt skäl 25 i förordningen om provisorisk tull har sju grupper av exporterande tillverkare i Kina angett att de önskar begära en enskild undersökning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen.

(20) Ingen av dessa exporterande tillverkare svarade på frågeformuläret, och därför ansåg man inte att några begäranden hade mottagits. En av de sju exporterande tillverkarna sände dock tillbaka ett formulär för ansökan om marknadsekonomisk status och begärde, efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, att kommissionen skulle behandla denna ansökan.

(21) Med tanke på att den exporterande tillverkaren inte skickade tillbaka ett frågeformulär avvisades företagets begäran, eftersom den exporterande tillverkaren inte hade visat att den uppfyller villkoren för att beviljas en enskild undersökning. Mot denna bakgrund informerades den exporterande tillverkaren om att inlämnandet av ett formulär för ansökan om marknadsekonomisk status inte var tillräckligt för att styrka dess begäran. Kommissionen bedömde inte ansökan om marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 d i grundförordningen eftersom företaget inte ingick i urvalet och inte heller hade begärt enskild undersökning.

(22) I frånvaro av ytterligare synpunkter på den enskilda undersökningen, bekräftar kommissionen de provisoriska avgöranden som anges i skäl 25 i förordningen om provisorisk tull.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

(23) I skälen 30 och 31 i förordningen om provisorisk tull anges den provisoriska definitionen av den berörda produkten.

(24) I skälen 34 och 41 i förordningen om provisorisk tull anges invändningar från en importör och kommissionens bedömning av dessa när det gäller produktdefinitionen.

(25) Till följd av införandet av provisoriska åtgärder framförde en importör och Cisa ytterligare invändningar där man hävdade att vissa produkttyper, nämligen

— konstruktionsstål av stålsort S500 och uppåt,

— stål för sätthärdning, släckning och härdning,

— rörledningsstål,

— nötningsbeständigt stål,

— annat stål ([1]),

— all grovplåt med en tjocklek av mer än 150 mm,

som man själv kallar för *specialgrovplåt* inte bör omfattas av produktdefinitionen.

(26) Kommissionen konstaterar att både ”specialgrovplåt” och annan grovplåt kan måttillverkas, så detta är inte ett relevant kriterium för att skilja mellan produkttyperna.

(27) Ett antal argument till stöd för denna begäran om uteslutande framfördes, och de analyseras individuellt nedan.

([1]) Annat än konstruktionsstål, fartygsstål, tryckkärlsstål, stål för sätthärdning, släckning och härdning, rörledningsstål och nötningsbeständigt stål.

(28) Till att börja med påminner kommissionen om att enligt rättspraxis specificeras varken i grundförordningen eller i WTO:s antidumpningsavtal omfattningen av begreppet *berörd produkt*. Domstolen anser därför att kommissionen har stor frihet när den definierar vad som avses med berörd produkt. Framför finns inget krav på homogenitet eller likhet mellan de aktuella produkterna. Unionsdomstolarna ansåg det snarare relevant huruvida alla aktuella produkter delar samma fysikaliska och tekniska egenskaper. Tribunalen har också ansett att slutanvändning och utbytbarhet kan vara relevanta kriterier.

(29) Kommissionen kommer först att redogöra för analysen av de kriterierna i det aktuella fallet och därefter förklara hur den utövade sin frihet mot den bakgrunden.

2.1.1 *Skillnad i fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper*

(30) En importör hävdade att ”specialgrovplåt” enkelt kan särskiljas från ”råvarugrovplåt” genom kemiska egenskaper som kolhalt, fysikaliska egenskaper som hållfasthet eller brinellhårdhet och tekniska egenskaper som kvalitetsbeteckningar eller tjocklek.

(31) Cisa hävdade att tjockleksparametern är det absolut viktigaste kriteriet (per exportvolym) för att särskilja ”specialgrovplåt”, vilket omfattar över hälften av de produkter som utesluts. Cisa grundade sitt argument för uteslutande från produktdefinitionen på strukturen hos det produktkontrollnummer som används för att gruppera de olika produkttyperna i undersökningen.

(32) Produktkontrollnumrets struktur används för att säkerställa att produkter med jämförbara kostnader och priser jämförs – den ger inga indikationer på produktens användningsområde eller utbytbarhet. När det gäller tjocklek säger produktkontrollnumret inte heller något om produktens fysikaliska, kemiska eller tekniska egenskaper. Ingen av de berörda parterna kunde i synnerhet visa att grovplåt med en tjocklek av 155 mm inte har samma slutanvändning och inte är utbytbar mot grovplåt med en tjocklek av 145 mm, när alla andra parametrar är likvärdiga.

(33) Även om det kan finnas särskilda skillnader i de specifika egenskaper som anges i skäl 30, visar detta inte att ”specialgrovplåt” inte har samma grundläggande egenskaper som ”råvarugrovplåt”.

(34) Eurofer begärde att produktdefinitionen skulle bibehållas och stödde kommissionens argument i skälen 36 och 41 i förordningen om provisorisk tull.

(35) Man hävdade dessutom att de dumpade importerna från Kina omfattar flera olika stålsorter och dimensioner samt såväl legerat som olegerat grovplåtsstål. Avslutningsvis konstaterade man att det inte finns något särskilt krav om homogenitet eller likhet mellan de produkter som omfattas av den berörda produktdefinitionen.

(36) Kommissionen konstaterar att det mycket riktigt är vanligt i antidumpningsundersökningar att produktdefinitionen omfattar hundratals eller till och med tusentals produkttyper som inte är identiska eller homogena men ändå har samma grundläggande egenskaper, vilket är fallet i denna undersökning.

(37) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom Cisa, Eurofer och en importör till denna fråga i sina kommentarer och vid utfrågningen:

a) Cisa framförde inga nya tyngre argument:

b) En importör hävdade att ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” inte har samma grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och att det faktum att grovplåt kan måttillverkas inte ogiltigförklarar distinktionen genom tjocklek mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt”.

I detta sammanhang hänvisade importören till tre tidigare antidumpningsärenden där mått användes för att definiera undersökta produkter, exempelvis största tvärsnitt (linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina ([1])), vissa tjockleksintervaller kombinerade med viss bredd (aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina ([2])) eller hänvisning till fysikaliska och kemiska egenskaper (korrosionsbeständigt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina ([3])).

Med detta som underlag drog importören slutsatsen att kommissionen kunde hänvisa till tjockleken på 150 mm för att skilja mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt”.

c) Eurofer hävdade däremot att all grovplåt delar liknande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper eftersom all grovplåt tillverkas av valsad platt stål, är platt (dvs. inte i ringar eller rullar) och har liknande mått som uppfyller definitionen för den berörda produkten.

I detta sammanhang hänvisade Eurofer till tre tidigare antidumpningsfall i stålindustrin där den undersökta produkten definierades som en produktklass oavsett tjocklek eller stålsort (varmvalsade platta produkter med ursprung i Bulgarien, Indien, Sydafrika, Taiwan och Jugoslavien ([4])), trots förekomsten av en bred produktmix bland produkttyperna (rostfritt stål med ursprung i Indien ([5])) eller trots skillnaderna i järnförlust eller bullernivåer (kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea ([6])).

Eurofer hänvisade också till fall med andra produkter som solpaneler med ursprung i Kina och skodon med ursprung i Kina och Vietnam, där produkter med olika egenskaper också befanns omfattas av samma definition som den berörda produkten.

Slutligen påpekade Eurofer också att tribunalen ([7]) fastslog att kommissionen ”har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning” när den likadana produkten ska fastställas.

(38) När det gäller ovanstående kommentarer noterar kommissionen att så som är fallet i de flesta undersökningar täcker definitionen av den berörda produkten ett brett utbud av produkttyper som delar samma eller liknande grundläggande fysikaliska, tekniska och kemiska egenskaper. Det faktum att dessa egenskaper kan variera från produkttyp till produkttyp kan leda till att ett brett utbud av typer omfattas.

(39) Kommissionen noterar vidare att även om olika typer av grovplåt har olika tjocklek, stålsorter etc., så kunde Cisa och en importör inte visa eller lämna in bevisning eller tyngre argument för att tjockleken på 150 mm skulle utgöra en lämplig distinktion mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” av skäl som rör fysikaliska, tekniska och kemiska egenskaper eller slutanvändning eller utbytbarhet (se avsnitt 2.1.2).

(40) På grundval av ovanstående drar kommissionen slutsatsen att ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” har samma grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper.

([1]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 102/2012 av den 27 januari 2012 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina, som utvidgats till att även omfatta import av linor och kablar av stål som avsänts från Marocko, Moldavien och Republiken Korea, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är dessa länder eller inte, till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009, och om avslutande av översynen vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 vad gäller import av linor och kablar av stål med ursprung i Sydafrika (EUT L 36, 9.2.2012, s. 1).

([2]) Rådets genomförandeförordning (EG) nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 262, 6.10.2009, s. 1).

([3]) Tillkännagivande om inledande (2016/C 459/11) (EUT C 459, 9.12.2016, s. 17).

([4]) Kommissionens beslut nr 283/2000/EKSG av den 4 februari 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, med ursprung i Republiken Bulgarien, Republiken Indien, Republiken Sydafrika, Taiwan och Förbundsrepubliken Jugoslavien, om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exporterande tillverkare och om avslutande av förfarandet rörande import med ursprung i Islamiska republiken Iran (EGT L 31, 5.2.2000, s. 15), skälen 9–12.

([5]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1106/2013 av den 5 november 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av viss tråd av rostfritt stål med ursprung i Indien (EUT L 298, 8.11.2013, s. 1), skäl 16.

([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 284, 30.10.2015, s. 109).

([7]) Dom Industrie des poudres sphériques/rådet, T-2/95, EU:T:1998:242.

2.1.2 *Olika slutanvändning och utbytbarhet*

(41) Cisa och en importör hävdade även att import av ”specialgrovplåt” har en helt annan slutanvändning, och att sådan plåt inte kan ersättas med ”råvarugrovplåt”. Cisa framhöll att importen av ”specialgrovplåt” främst sker till unionens metallformningsindustri, som är beroende av sådan import.

(42) Samtidigt framhöll en importör att ”specialgrovplåt” används inom flera olika industrier, t.ex. för gruv- och anläggningsmaskiner (”gula varor”), kranar och lyftutrustning, brokonstruktioner, vindkraftverk samt inom energisektorn osv.

(43) Inga användare i unionen eller inom de industrier som anges i skälen 41 och 42 gav sig till känna för att stödja argumentet i skäl 40. Särskilt för vindkraftverk visade bevis som lämnades av denna importör och andra berörda parter tvärtom att vindkraftverkstillverkare faktiskt köper grovplåt som inte omfattas av den definition av ”specialgrovplåt” som föreslagits av en importör eller Cisa, utan snarare av deras definition av ”råvarugrovplåt”.

(44) Kommissionen noterar att det faktiskt finns flera slutanvändningsområden för ”specialgrovplåt”. Berörda parter har dock inte lämnat någon detaljerad bevisning (till exempel fakturor till användare inom dessa branscher som visar att branscherna faktiskt använder dessa produkter) som skulle göra det möjligt för kommissionen att göra en bedömning av om dessa slutanvändningar är olika för ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt”, eller om det i praktiken är så att alla slutanvändare kan ersätta den ena med den andra. Följaktligen lämnades ingen bevisning som visar att ”specialgrovplåt” inte är utbytbar mot annan grovplåt.

(45) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom Cisa, Eurofer och en importör till denna fråga i sina kommentarer och vid utfrågningen. Cisa framförde inga nya argument. En importör ansåg att användningen av grovplåt beror på beräknat konstruktionsvärde och mekanisk påverkan (kopplat till fysikaliska och kemiska egenskaper) och på kommersiella aspekter (kopplade till priser och tillverkningskostnader).

(46) Som stöd för detta hänvisade de till följande:

a) Publikationen från tyska sammanslutningen av ståltillverkare (German Association of Steel Producers) som visar korrelation mellan vikt, tjocklek, styrka och stålsort.

b) Unionstillverkarnas prispolitik som innebär att grovplåt tjockare än 120 mm beläggs med extra avgift för tjocklek.

c) Jämförelse mellan två tillverkningstekniker för grovplåtstillverkning, dvs. från göt (dyrare) och från stränggjutet ämne (billigare).

d) Det faktum att i Kina är den högsta plåttjockleken 400 mm, vilket innebär att vid tillverkning av grovplåt tjockare än 200 mm måste göt användas som råvara (vilket pekar mot en dyrare process).

e) Förekomsten av export från vissa unionstillverkare av grovplåt av specialsort till Kina.

(47) Kommissionen noterar att varken Cisa eller en importör kunde lämna in bevisning eller tyngre argument för att tjockleken på över eller under 150 mm skulle utgöra en objektiv distinktion mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt”.

(48) Ingen bevisning har heller lämnats in för att det inte finns någon överlappning eller konkurrens mellan närliggande segment av grovplåt, till exempel mellan dem av en tjocklek på 145 och 155 mm. Tvärtom visade flera av de fakturor som lämnades in av en importör att ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” såldes på samma faktura till samma kund.

(49) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter ansåg en importör att kommissionen skulle kunna skapa ett nytt separat Taric-nummer för att skilja mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” genom hänvisning till fysikaliska och kemiska egenskaper samt tjocklek. Importören ansåg vidare att det borde införas ett formellt krav på en inspektionsrapport av ett oberoende marknadsundersökningsföretag för att certifiera ovanstående åtskillnad efter tullklarering.

(50) Eftersom parametern tjocklek på 150 mm som brytpunkt mellan ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” inte motiveras korrekt, behöver inte argumentet om definition av tullkoder och formell inspektion som föreslagit av importören behandlas. Kommissionen håller dock med om att i princip är det möjligt att ur teknisk synvinkel undanta vissa produkter från produktdefinitionen. Den avgörande frågan är dock om ett sådant undantagande, oavsett om det baseras på rättsliga, ekonomiska och politiska överväganden, är motiverat (se följande avsnitt).

(51) En importör lämnade i sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter ett antal anonymiserade fakturor och beskrev dem som deras försäljning av ”specialgrovplåt” för användning i gruv- och anläggningsmaskiner (”gula varor”), kranar och lyftutrustning, brokonstruktioner, vindkraftverk samt inom energisektorn osv. Importören godtog också kommissionens metoder för att kontrollera dessa uppgifter.

(52) Kommissionen anser inte att den typen av kontroll behövs i det aktuella fallet. Med tanke på att erbjudandet från importören kom mycket sent, skulle det också ha varit mycket svårt praktiskt sett, för att inte säga omöjligt, att genomföra kontrollen.

(53) Tvärtom, som sägs i skäl 47, visade flera av de fakturor som lämnades in av denna importör att ”specialgrovplåt” och ”råvarugrovplåt” såldes på samma faktura till samma kund. Detta visar otvetydigt att samma kunder kan använda bägge grovplåtstyper och också gör det.

(54) En importör hänvisade också i sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter till en skrift från Stahl-Informations-Zentrum som innehöll olika användningsområden för grovplåt. Kommissionen har noterat denna rapport i vederbörlig ordning och är medveten om olika användningsområden för grovplåt. Men som sägs i skäl 44 lämnades ingen bevisning som visar att ”specialgrovplåt” inte är utbytbar mot annan grovplåt.

(55) Slutligen hänvisade en importör i sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter till antidumpningsåtgärder mot grovplåt i Australien och Förenta staterna, där vissa uteslutanden av produkttyper skedde på grundval av sort och tjocklek.

(56) Kommissionen noterar dock att dessa uteslutanden skedde vid inledandet av dessa förfaranden, och det saknas dessutom motivering till besluten om dessa uteslutanden. Beslut fattade av andra WTO-medlemmar föregriper hursomhelst inte situationen i unionen.

(57) I sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter skrev Eurofer att de sorter som definierats av en importör och Cisa som ”specialgrovplåt” bara baseras på deras egna godtyckliga klassificering. Som underbyggnad för detta hänvisade Eurofer till två exempel som bekräftar kommissionens resultat i skäl 47:

a) Konstruktionsstålsort S500 klassificeras av dessa parter som ”specialgrovplåt” medan fartygsstål AQ51 av dessa parter klassificeras som ”råvarugrovplåt” trots att de två stålsorterna har liknande hållfasthets- och höghållfasthetsvärden.

b) Tryckkärlsstål av legerat stål klassificeras av dessa parter som ”råvarugrovplåt” medan flera andra typer av legerat stål av dessa parter klassificeras som ”specialgrovplåt”.

(58) Kommissionen avfärdar därför påståendet att ”specialgrovplåt” har en annan slutanvändning och inte kan ersättas med de andra produkter som omfattas av undersökningen.

2.1.3 *Bedömning av möjligheten att utesluta vissa produkter från produktdefinitionen*

(59) Kommissionen noterar att det faktum att det inom produktdefinitionen av grovplåt kan göras skillnad mellan olika typer, sorter, kvaliteter osv. av grovplåt och att det kan finnas skillnader i tillverkningsmetoder och -kostnader, inte utesluter att de kan betraktas som en enda produkt om de har samma grundläggande fysikaliska, tekniska och/eller kemiska egenskaper. I detta sammanhang hänvisar kommissionen till den rättspraxis som citeras i skäl 28.

(60) Kommissionen medger också att om den tyckte det vore lämpligt, så kunde den utesluta vissa produkter från undersökningen, vilket undersökande myndigheter i andra WTO-medlemsstater har gjort.

(61) Med tanke på bedömningen av de fakta som framkommit under undersökningen, anser kommissionen dock inte att ett sådant uteslutande är berättigat.

(62) Cisa lämnade in en beräkning som visar att ett uteslutande av ”specialgrovplåt” skulle motsvara 9,2 % av den totala importen från Kina. Cisa hävdade därför att uteslutandet av ”specialgrovplåt” från produktdefinitionen kommer att få en mycket begränsad inverkan på undersökningens allmänna resultat och att det inte skulle äventyra den allmänna effekten av antidumpningsåtgärder på import av dumpad grovplåt, eftersom ”råvarugrovplåt” fortfarande skulle omfattas av åtgärderna.

(63) En analys av exportförsäljningen vid de exporterande tillverkare från Kina som ingick i urvalet på grundval av produktkontrollnumret visar att ”specialgrovplåt” medför lägre försäljningspriser inom unionsindustrin och därmed bidrar till den skada som unionsindustrin lider.

(64) Eftersom det inte kan fastställas att ”specialgrovplåt” har en annan slutanvändning än ”råvarugrovplåt” och att de inte är utbytbara mot varandra kan denna för närvarande begränsade försäljning inte användas för att visa att uteslutandet av dessa varor inte skulle äventyra åtgärdernas effektivitet. Om ”specialgrovplåt” skulle uteslutas från produktdefinitionen kan användare som för närvarande köper ”råvarugrovplåt” i själva verket gå över till specialgrovplåt, och därmed undvika tullarna och äventyra åtgärdernas effektivitet.

(65) Dessutom, till skillnad från situationen i övriga WTO-medlemsstater, tillverkas alla typer av grovplåt i betydande kvantiteter av unionstillverkare, och samtliga dessa produkter drabbas av skadlig dumpning.

(66) På grundval av detta avvisar kommissionen argumentet att uteslutandet av ”specialgrovplåt” inte skulle äventyra antidumpningsåtgärdernas effektivitet.

2.1.4 *Slutsats*

(67) På grundval av det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att inget av de argument som framförts av Cisa och en importör visar att ”specialgrovplåt” bör undantas från undersökningens produktdefinition.

(68) I frånvaro av ytterligare synpunkter på produktdefinitionen, bekräftar kommissionen den definition som ges av den berörda produkten i enlighet med skälen 30 och 31 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

3.1 **Normalvärde**

3.1.1 *Marknadsekonomisk status*

(69) Såsom anges i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull ansökte ingen av de exporterande tillverkare som ingick i avtalet om marknadsekonomisk status, och ingen begäran om enskild undersökning beviljades.

3.1.2 *Jämförbart land*

(70) I förordningen om provisorisk tull valde kommissionen Australien som jämförbart land enligt artikel 2.7 i grundförordningen.

(71) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull angav Cisa att man, i en inlaga i början av utredningen, hade framfört synpunkter på att Förenta staterna eventuellt skulle användas som jämförbart land, och man uttryckte stor oro eftersom detta skulle innebära att kommissionen då skulle använda sig av uppgifter från företag som har koppling till unionsindustrin. Cisa angav att kommissionen borde använda uppgifter från andra länder och endast använda Förenta staterna som jämförbart land som en sista utväg, om andra länder inte samarbetade.

(72) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, framförde Eurofer, en exporterande tillverkare i Kina och Cisa synpunkter på att Australien hade valts, och begärde att kommissionen i stället skulle använda sig av Förenta staterna.

(73) Eurofer och den kinesiska exporterande tillverkaren föreslog att kommissionen skulle använda sig av uppgifter från Förenta staterna, eftersom det fanns fler konkurrerande inhemska tillverkare där och att det därför skulle finnas uppgifter om fler produkttyper jämfört med den enda australiska tillverkaren.

(74) Med tanke på att endast en amerikansk tillverkare samarbetade i undersökningen skulle uppgifter från andra tillverkare inte finnas tillgängliga om Förenta staterna hade valts som jämförbart land.

(75) Cisa begärde att kommissionen skulle beräkna dumpningsmarginaler utifrån uppgifter från den enda samarbetande amerikanska tillverkaren och att kommissionen, om resultatet blev ett helt annat än vid den provisoriska beräkningen där Australien användes som jämförbart land, skulle dra slutsatsen att Australien inte är något lämpligt jämförbart land och i stället använda sig av Förenta staterna.

(76) Denna begäran avslogs. Såsom anges i skälen 44–52 i förordningen om provisorisk tull har Australien valts som jämförbart land, och deras nya argument visade inte att Australien inte är lämpligt.

(77) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter lämnade Cisa in ytterligare kommentarer om Australiens lämplighet som jämförbart land.

(78) I dessa kommentarer noterades först att de dumpningsmarginaler som beräknats för de exporterande tillverkarna från Kina var högre än skademarginalerna och att det australiska normalvärdet därför var högre än unionsindustrins icke-skadevållande pris när det beräknas genomsnittligt. Mot denna bakgrund drog Cisa slutsatsen att Australien inte kan komma i fråga som giltigt jämförbart land.

(79) Detta argument tillbakavisas. Nivån på normalvärdet som baseras på priserna eller kostnaderna i det berörda landet med marknadsekonomi är information som verifieras efter det att det jämförbara landet valts ut. Normalvärdet är det inhemska priset för den likadana produkten på marknaden i ett land med marknadsekonomi och inte ett skäl för att avvisa Australien som ett jämförbart land.

(80) För det andra hänvisade Cisa till ett färskt fall mot Kina (armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet) [1] där de påstod att kommissionen hade tagit bort vissa produkttyper från normalvärdet i det jämförbara landet efter det att berörda parter hade ifrågasatt de mycket höga inhemska priserna och tillverkningskostnaderna i det jämförbara landet.

(81) Det exempel som Cisa lyfter fram saknar relevans för det aktuella fallet. I fallet med armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet identifierade kommissionen vissa produkttyper som tillverkats enligt standarder i ett jämförbart land och inte konkurrerade med produkttyper som exporteras från Kina. Dessa särskilda produkttyper beaktades inte när man jämförde normalvärdet med exportpriset för de exporterande tillverkarna från Kina.

(82) Eftersom Cisa inte påstått att tillverkaren i Australien tillverkar produkttyper som inte konkurrerar med de produkttyper som exporteras från Kina till unionen, är exemplet inte relevant.

(83) I frånvaro av ytterligare synpunkter på frågan om jämförbart land, bekräftar kommissionen därför sitt preliminära beslut att använda Australien som ett jämförbart land, i enlighet med skäl 52 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.3 *Normalvärde*

(84) Eurofer lämnade synpunkter på kommissionens provisoriska metod i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull när det gäller produkttyper som inte sålts av den jämförbara tillverkaren. Eurofer begärde att kommissionen skulle införa en ändring som beaktar de högre kostnaderna för produkter som inte sålts på hemmamarknaden i det jämförbara landet.

(85) Kommissionen avvisar denna begäran, eftersom de enda uppgifter som finns tillgängliga om kostnad eller pris för grovplåt i Australien är de kontrollerade uppgifterna från den jämförbara tillverkaren i landet. Eftersom tillverkaren inte tillverkade en viss produkttyp som exporteras av en exporterande tillverkare från Kina finns det inga tillgängliga uppgifter för att göra en sådan justering.

(86) I frånvaro av ytterligare synpunkter på normalvärdet, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 53–68 i förordningen om provisorisk tull.

[1] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1246 av den 28 juli 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 204, 29.7.2016, s. 70).

3.2 **Exportpris**

(87) I frånvaro av ytterligare synpunkter på exportpriserna, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 69 och 70 i förordningen om preliminär tull.

3.3 **Jämförelse**

(88) I frånvaro av ytterligare synpunkter på jämförelsen, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 71–73 i förordningen om provisorisk tull.

3.4 **Dumpningsmarginaler**

(89) I frånvaro av ytterligare synpunkter på dumpningsmarginalerna, bekräftar kommissionen de provisoriska dumpningsmarginaler som anges i tabell 2 i förordningen om provisorisk tull.

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkning**

(90) I frånvaro av synpunkter på definitionen av unionsindustrin och unionstillverkning, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 82–85 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(91) I frånvaro av synpunkter på förbrukningen i unionen, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 86–89 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Importens volym och marknadsandel**

(92) I frånvaro av synpunkter på volymen och marknadsandelen gällande importen från Kina, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 90–94 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 **Priser på import från Kina och prisunderskridande**

(93) Eurofer framhöll att kommissionen bör vara vaksam så att den inte underskattar prisunderskridandemarginalen genom att göra orealistiskt stora justeringar för kostnader efter import.

(94) Kommissionen konstaterar dock att kostnaderna efter import bekräftades vid de kontroller som gjordes på plats och därmed inte kan anses vara orealistiskt höga.

(95) Eurofer hävdade vidare att priserna inom unionsindustrin dessutom inte borde sänkas med anledning av partrelaterade provisioner som utbetalats inom en viss koncern.

(96) Kommissionen konstaterar att avdrag för provisioner är befogade om de företag som deltar i en transaktion fungerar som ombud, oavsett om det rör sig om ett närstående företag eller inte. Vidare framförde vare sig Eurofer eller någon enskild unionstillverkare några argument för att så inte är fallet. Kommissionen står därför fast vid sin uppfattning att avdraget är befogat.

(97) Eurofer framhöll även att kinesiska exporterande tillverkare ofta tillsätter vissa mängder bor eller krom i vanligt konstruktionsstål för att få kinesisk skattesubvention, men att de därefter säljer stålet som vanligt olegerat konstruktionsstål på unionsmarknaden (t.ex. sorterna S235, S275 och S355). Eurofer begärde att kommissionen i sin underskridandeanalys ska säkerställa att produkterna är lämpligt anpassade till unionsindustrins försäljning av sorterna S235, S275 och S355.

(98) I underskridandeanalysen jämförs de kinesiska importpriserna med unionens utifrån produktkontrollnumret, som är detsamma i alla delar av undersökningen. Stålsorterna omfattas av produktkontrollnumret och verifierades under kontrollbesöken vid de kinesiska exporterande tillverkarna som ingick urvalet och unionstillverkarna. Därför anpassades stålsorterna inför underskridandeanalysen.

(99) I frånvaro av ytterligare synpunkter på priserna på import från Kina och prisunderskridandet, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 95–99 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna anmärkningar*

(100) I skäl 104 i förordningen om provisorisk tull konstaterar kommissionen att en av de unionstillverkare som ingick i urvalet upphörde med sin tillverkning av grovplåt i december 2015.

(101) En exporterande tillverkare från Kina hävdade att kommissionen borde utesluta denna unionstillverkare i urvalet från skadeundersökningen, eftersom det fortfarande finns risk för en vrångbild, vilket kan innebära att det antingen måste göras en ny analys utan information om detta företag eller att uppgifter från en annan EU-tillverkare måste inhämtas.

(102) Tillverkningens upphörande har ingen inverkan på skadeindikatorerna eftersom det skedde vid undersökningsperiodens slut, varför båda dataseten, dvs. makroekonomiska uppgifter om samtliga unionstillverkare och mikroekonomiska indikatorer avseende de unionstillverkare som ingick i urvalet, befanns vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(103) I frånvaro av synpunkter på de allmänna anmärkningarna om unionsindustrins ekonomiska situation, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 100–104 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(104) I frånvaro av synpunkter på de allmänna anmärkningarna om unionsindustrins ekonomiska situation, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 105–110 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(105) Cisa framförde sitt missnöje med metoden att jämföra skadeindikatorn för försäljningsvolym från början (2012) till slutet (2015, dvs. undersökningsperioden) och slutsatsen att unionsindustrins försäljningsvolym har minskat med 7 procent. Enligt Cisa är senare uppgifter mer relevanta för att fastställa skadan. Cisa hävdar vidare att kommissionen borde ha fäst mer vikt vid den senaste utvecklingen av unionsindustrins försäljningsvolym, som inte tyder på någon minskning de senaste tre åren, dvs. mellan 2013 och 2015.

(106) Kommissionen avvisar detta argument av följande skäl.

(107) För det första påminner kommissionen om skäl 3 där det anges att undersökningen av de tendenser som är av betydelse för fastställandet av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2012 till och med undersökningsperiodens slut.

(108) Kommissionen undersökte samtliga skadeindikatorer genom att presentera deras tendenser under hela skadeundersökningsperioden samt genom en årlig analys, i relevanta fall.

(109) För det andra anger skäl 112 i förordningen om provisorisk tull att efter en minskning på 7 % mellan 2012 och 2013 och en ytterligare minskning med två procentenheter 2014 ökade försäljningsvolymen något, med två procentenheter, under undersökningsperioden. Det är därför tydligt att kommissionen inte gjorde någon sådan påstådd enkel jämförelse från början (2012) till slutet (2015, dvs. undersökningsperioden), utan att den gjorde en omfattande jämförelse av samtliga år under skadeundersökningsperioden.

(110) För det tredje måste den stabila försäljningsvolymen mellan 2013 och 2015 ses mot bakgrund av en kraftigt ökande förbrukning på 11 procentenheter, i enlighet med tabell 3 i förordningen om provisorisk tull. Den stabila försäljningsvolymen förhindrade inte en betydande förlust av marknadsandelar på 9,3 procentenheter under samma period, i enlighet med tabell 7 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen anser därför att den stabila försäljningsvolymen mellan 2013 och 2015 är ett tecken på skada, eftersom försäljningsvolymen måste analyseras mot bakgrund av ökad förbrukning och minskande marknadsandelar.

(111) I frånvaro av ytterligare synpunkter på unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 111–114 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.3 Sysselsättning och produktivitet

(112) I frånvaro av synpunkter på sysselsättningen och produktiviteten i unionsindustrin, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 115–117 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.4 Arbetskraftskostnader

(113) I frånvaro av synpunkter på arbetskraftskostnaderna för unionsindustrin, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 118 och 119 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.5 Tillväxt

(114) I frånvaro av synpunkter på tillväxten, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 120 och 121 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.6 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(115) I frånvaro av synpunkter på dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 122 och 124 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(116) I frånvaro av synpunkter på priser och faktorer som påverkar priserna för unionstillverkarna i urvalet, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 125–127 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3.2 Lager

(117) I frånvaro av synpunkter på lagernivåerna hos unionstillverkarna i urvalet, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 128–130 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3.3 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(118) Cisa framhöll att tillverkningskostnaderna per enhet för unionstillverkarna i urvalet alltid har varit högre än försäljningspriserna under skadeundersökningsperioden, oberoende av importvolym från Kina.

(119) I tabell 10 i förordningen om provisorisk tull visas tendenserna när det gäller såväl försäljningspriserna per enhet som tillverkningskostnaden per enhet för unionstillverkarna i urvalet under skadeundersökningsperioden. I skäl 126 i förordningen om provisorisk tull anges följande: ”Försäljningspriserna har minskat snabbare och har i genomsnitt konstant legat lägre än tillverkningskostnaden per enhet”.

(120) Cisa framhöll vidare att man inte kan förstå varför unionstillverkarna i urvalet gick med vinst när tillverkningskostnaden per enhet var högre än det genomsnittliga försäljningspriset per enhet 2012.

(121) Den genomsnittliga tillverkningskostnaden i tabell 10 i förordningen om provisorisk tull är i själva verket högre än det genomsnittliga försäljningspriset för 2012. Detta skulle i vanliga fall innebära en förlust för detta år. Den vinst som anges för 2012 i tabell 12 i förordningen om provisorisk tull beror dock på en inkomst från en av unionstillverkarna i urvalet som avser tillverkning av grovplåt, men inte finns med i företagets kostnadsredovisningssystem, och därför inte heller anges i tabell 10 i förordningen om provisorisk tull.

(122) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter undrade Cisa varför inkomsten från en av de unionstillverkare som ingår i urvalet och som är kopplad till tillverkning av grovplåt inte fanns med i företagets kostnadsredovisningssystem.

(123) Eftersom denna unionstillverkare som ingick i urvalet lämnade in uppgift om vinst och kommissionen verifierade den, beror det på att denna vinst helt och hållet utgjordes av justering vid årsslutet i enlighet med internationella redovisningsstandarder av företagets vanliga affärsverksamhet. Vinsten ingår i sig inte i kostnadsredovisningen av de produkter som tillverkats under året, utan i flera poster i rörelseresultatet (enligt definitionen i internationella redovisningsstandarder 1). Om man inte tar hänsyn till den vinsten, skulle unionsindustrin gå med förlust även under 2012 (förlusten skulle uppgå till mindre än 1 %).

(124) Vidare avser den genomsnittliga tillverkningskostnaden i tabell 10 i förordningen om provisorisk tull den totala tillverkningsvolymen för unionstillverkarna i urvalet, medan det genomsnittliga försäljningspriset endast avser unionstillverkarnas försäljning till första icke-närstående kund i unionen. Dessa två genomsnitt är inte direkt jämförbara, vilket förklaras av följande skäl:

a) För det första är tillverkningsvolymerna klart högre än försäljningsvolymerna till den första icke-närstående kunden i unionen, främst beroende på export. I det sammanhanget måste man också ta hänsyn till den företagsinterna användningen hos de unionstillverkare som ingår i urvalet, men som sägs i skäl 89 i förordningen om provisorisk tull är den företagsinterna användningen försumbar.

b) För det andra utgörs den undersökta produkten av flera olika produkttyper som sålts till olika priser och produktmixen är olika på unionsmarknaden och på exportmarknaderna.

(125) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter undrade Cisa om försäljningsvolymen och marknadsandelen i tabell 7 i förordningen om provisorisk tull avser försäljning till icke-närstående kunder, eller till både närstående och icke-närstående kunder. Kommissionen påminner om skäl 102 i förordningen om provisorisk tull som säger att makroekonomiska indikatorer som tillverkning eller försäljningsvolym ska bedömas i fråga om hela unionsindustrin. Uppgifterna i tabell 7 rör försäljning till den första icke-närstående kunden så som försäljningen rapporterats av Eurofer. Om man skulle ta med försäljning till närstående parter, skulle man riskera att räkna samma volym två gånger.

(126) I sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Cisa vidare att skillnaden mellan unionsindustrins försäljningsvolym och försäljningsvolymen till den första icke-närstående kunden i unionen beror på betydande försäljning till närstående kunder. Med detta som underlag hävdade Cisa vidare att kommissionen inte hade samlat in och presenterat information om försäljningsvolymen till närstående kunder och följaktligen bara gav en del av helhetsbilden av unionsmarknaden.

(127) Ovanstående påståenden vilar på ett felaktigt antagande. Kommissionen påminner om att skillnaden mellan tillverkningsvolymen och försäljningsvolymen till icke-närstående kunder i unionen inte bara kommer från försäljning till närstående kunder utan även från försäljning till kunder utanför unionen. Även i fråga om unionstillverkare som inte ingick i urvalet kan det finnas en skillnad orsakad av försäljningen till de första icke-närstående kunderna som inte rapporterats av Eurofer, vilket verifierats av kommissionen, beroende på den rapporteringsmetod som beskrivs i skäl 125 för att undvika risk för att man räknar samma volym två gånger. Tabell 7 i förordningen om provisorisk tull rör endast försäljningsvolym och marknadsandel på unionsmarknaden.

(128) Cisa hänvisade också till två fall där kommissionen gjorde en separat analys av närstående och icke-närstående kunder, närmare bestämt undersökningen av armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet med ursprung i Kina ([1]) och undersökningen rörande kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Kina och Ryssland ([2]).

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/113 av den 28 januari 2016 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 23, 29.1.2016, s. 16).

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/181 av den 10 februari 2016 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 37, 12.2.2016, s. 1).

(129) Kommissionen påminner om att i dessa fall rörde analysen företagsintern användning (i fråga om kallvalsade platta produkter av stål) eller försäljning till närstående kunder (i fråga om armeringsjärn med hög utmattningshållfasthet), inte försäljning till närstående kunder som närstående försäljningsföretag, men så som sägs i skäl 89 i förordningen om provisorisk tull så är den företagsinterna användningen försumbar.

(130) Kommissionen påminner slutligen om att i fråga om priser och lönsamhet på unionsmarknaden är de bara relevanta om produkter säljs mellan icke-närstående parter.

(131) I frånvaro av ytterligare synpunkter på lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga gällande unionstillverkarna i urvalet, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 131–138 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.4 *Slutsats om skada*

(132) I frånvaro av ytterligare synpunkter, bekräftar kommissionen sina slutsatser om skada i skälen 139–147 i förordningen om provisorisk tull.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(133) Eurofer framhöll att dumpad import från Kina utgör den enskilt viktigaste faktor som påverkade unionsindustrin under skadeundersökningsperioden. Eurofer konstaterade vidare att importvolymen från Kina dubblerades mellan 2013 och 2014 och att den därefter dubblerades igen mellan 2014 och 2015, samt att importvolymen från Kina 2015 överskred importvolymen från alla andra tredjeländer tillsammans.

(134) Eurofer noterade samma tendenser även när det gäller marknadsandelar för dumpad kinesisk import, och konstaterade att de gick från 4,1 % 2013 till 14,4 % 2015, samtidigt som marknadsandelen för import från alla andra tredjeländer minskade från 13,2 % 2013 till 12,2 % 2015.

(135) Eurofer angav avslutningsvis att nästan hela vinsten avseende marknadsandelen av dumpad kinesisk import gjordes på bekostnad av unionsindustrins marknadsandel. Eurofer tillade att priset på dumpad kinesisk import föll med nästan 30 procent under skadeundersökningsperioden, och att sådan import visade sig underskrida unionsindustrins priser med i genomsnitt 29 procent.

(136) Detta bekräftar slutsatsen i skäl 151 i förordningen om provisorisk tull om att den nästan oavbrutna ökningen av importen från Kina till priser som kraftigt underskred unionsindustrins priser har haft en klart negativ inverkan på unionsindustrins resultat efter 2013.

(137) I frånvaro av ytterligare synpunkter på verkningarna av den dumpade importen, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 150–157 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Hård konkurrens till följd av efterfrågeproblem på unionsmarknaden*

(138) I frånvaro av synpunkter på verkningarna av den hårda konkurrensen till följd av efterfrågeproblem på unionsmarknaden, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 158–163 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 *Unionstillverkarnas låga kapacitetsutnyttjande*

(139) I frånvaro av synpunkter på unionstillverkarnas låga kapacitetsutnyttjande, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 164–166 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3 *Import från andra tredjeländer*

(140) Cisa framhöll att kommissionen gjorde separata analyser av importen från Ryssland och Ukraina, och att det därför inte fanns något som tydde på att importen från dessa två länder vållade unionsindustrin skada.

(141) Cisa framhöll vidare att kommissionen borde ha gjort en samlad bedömning av importen från Ukraina och Ryssland och till och med en samlad bedömning av importen från alla tre länder (Kina, Ryssland och Ukraina), eftersom importvolymen under undersökningsperioden från Ukraina eller Ryssland inte är försumbar om den ställs i relation till unionsmarknaden och eftersom de genomsnittliga priserna för import från de båda länderna till och med var lägre än i fallet med Kina.

(142) På grundval av ovanstående drog Cisa slutsatsen att om importen från Kina visar sig ha underskridit unionsindustrins priser, har importen från Ukraina och Ryssland i sådana fall underskridit unionsindustrins priser i ännu högre grad. Om kommissionen tillämpade samma metod som den gör för Kina, dvs. en jämförelse från början till slutet, skulle kommissionen ha märkt att försäljningsvolymen och marknadsandelen för import från dessa två länder har ökat med 41 procent respektive 2,2 procentenheter.

(143) Kommissionen hänvisar till artikel 3.4 i grundförordningen som föreskriver att endast import som omfattas av antidumpningsundersökningar kan bedömas samtidigt. Importen från Ukraina och Ryssland omfattas inte av antidumpningsundersökningar och kan därför inte bedömas samtidigt med importen från Kina.

(144) De genomsnittliga priserna från Ukraina, Ryssland och Kina är dessutom inte nödvändigtvis direkt jämförbara, eftersom genomsnittspriset påverkas av produktmixen. Desto mer relevant är prisutvecklingen under skadeundersökningsperioden. Tabell 13 i förordningen om provisorisk tull visar tydligt att genomsnittsimportpriserna från Ukraina och Ryssland minskade i en mycket lägre takt än importpriserna från Kina under skadeundersökningsperioden.

(145) Marknadsandelen för import från andra tredjeländer förblev relativt stabil under skadeundersökningsperioden, medan importen från Kina mer än tredubblades. Eftersom unionens förbrukning ökade med 5 procent och unionsindustrins marknadsandel minskade med 10 procentenheter under skadeundersökningsperioden, innebär detta att importen från Kina ökade sin marknadsandel helt och hållet på unionsindustrins bekostnad.

(146) Avslutningsvis kan nämnas att medan importvolymen från Kina ökade med nästan 1 miljon ton under skadeundersökningsperioden, ökade importvolymen från Ukraina med cirka 160 000 ton och den från Ryssland med cirka 75 000 ton.

(147) På grundval av ovanstående och med tanke på de mycket mindre importvolymerna från Ukraina och Ryssland jämfört med dem från Kina, finns det inget som tyder på att importen från dessa två länder skulle bryta orsakssambandet mellan de dumpade importerna från Kina och den skada som unionsindustrin vållats.

(148) I frånvaro av ytterligare synpunkter på verkan av import från andra tredjeländer, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 167–178 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.4 *Unionsindustrins exportresultat*

(149) I frånvaro av synpunkter på unionsindustrins exportresultat, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 179–183 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.5 *Konkurrensen mellan vertikalt integrerade unionstillverkare och omvalsare i unionen*

(150) I frånvaro av synpunkter på effekterna av konkurrensen mellan vertikalt integrerade unionstillverkare och omvalsare i unionen, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 184–189 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.6 *Unionstillverkarna gick inte med vinst oavsett volymen av dumpad import från Kina*

(151) Cisa framhöll vidare att unionstillverkarna i urvalet i stort sett var olönsamma mellan 2013 och undersökningsperioden och att de ådrog sig de största förlusterna 2013, vilket är just det år då importen av grovplåt från Kina nådde en bottennivå.

(152) Detta argument behandlas i skäl 134 i förordningen om provisorisk tull, där följande anges: ”Medan den stora förlusten på 12,2 % år 2013 påverkades av den exceptionellt låga efterfrågan det året, hindrade det betydande pris- och volymtryck som den ökande importen från Kina utövade på unionsindustrin under 2014 och undersökningsperioden unionsindustrin från att dra fördel av den dynamiska ökningen med 11 procentenheter av förbrukningen i unionen.” Såsom anges i skäl 93 i förordningen om provisorisk tull absorberades denna ökning nästan helt av den dumpade importen från Kina.

(153) Kommissionen drar därför slutsatsen att den stora förlusten 2013 inte berodde på låga importkvantiteter från Kina, utan på den exceptionellt låga efterfrågan på unionsmarknaden. De förluster som unionsindustrin ådrog sig under 2014 och 2015 orsakades däremot av den oavbrutet ökande volymen av dumpad import från Kina.

(154) Dessutom noterar kommissionen att unionsindustrin var lönsam under åren 2011 och 2012. År 2011 visade unionsindustrin en vinstmarginal på 7,9 %, vid en tidpunkt då importen från Kina ännu inte uppgick till några betydande mängder, vilket anges i skäl 221 i förordningen om provisorisk tull. Under 2012 var vinstmarginalen redan betydligt lägre, endast 1,6 %, beroende på den betydande dumpade importen från Kina. Kommissionen konstaterar att ingen berörd part lämnade synpunkter på unionsindustrins lönsamhet under 2011 och 2012.

5.2.7 *Effekten av andra viktiga faktorer*

(155) Cisa framhöll att det finns andra viktiga faktorer än dumpad import från Kina som orsakar den påstådda skadan för unionsindustrin och att detta kan bryta orsakssambandet mellan den påstådda dumpade importen från Kina och skadan. Cisa begärde att kommissionen skulle se över sin orsaksanalys och beakta alla övriga faktorer.

(156) I detta avseende konstaterar kommissionen att de sex andra faktorer som anges ovan antingen behandlas i förordningen om provisorisk tull eller i denna förordning. Det står därför klart att kommissionen grundligt har analyserat alla faktorer som har identifierats av de berörda parterna. Cisa uppgav inte ens vilka ”andra viktiga faktorer” som borde undersökas förutom de sex faktorer som redan analyserats i detalj. Cisa nämnde endast att de är ”uppenbara”, utan att lämna ytterligare uppgifter. Därför avvisar kommissionen detta argument.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(157) På grundval av ovanstående och i frånvaro av ytterligare synpunkter, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 190–194 i förordningen om provisorisk tull.

6. **UNIONENS INTRESSE**

(158) Cisa framhöll att unionstillverkarna innehade mer än 70 procent av unionsmarknaden under skadeundersökningsperioden. Cisa hävdade att de dominerar unionsmarknaden och att det enda allvarliga konkurrenshotet är import från Kina.

(159) Kommissionen konstaterar att Cisa bortser från det faktum att unionstillverkarna konkurrerar med varandra och med importen från Kina och andra tredjeländer, som har en marknadsandel på 12,2 % enligt tabell 13 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom finns det inga tecken på bristande konkurrens mellan unionstillverkarna.

(160) Till följd av införandet av provisoriska åtgärder anförde en importör att införandet av antidumpningsåtgärder på konstgjord väg kommer att minska konkurrensen på unionsmarknaden och leda till en oligopolmarknad i segmentet ”specialgrovplåt” eftersom detta segment redan domineras av en enda aktör.

(161) Kommissionen noterar dock att denna part inte lämnat in någon bevisning som stöd för påståendet. Tvärtom så innehåller den information som Eurofer lämnat i sina kommentarer till det slutliga meddelandet av uppgifter flera unionstillverkare som erbjuder olika typer av ”specialgrovplåt”.

(162) Kommissionen inser att införandet av tullar kan komma att minska antalet konkurrenter i vissa segment av ”specialgrovplåt” på unionsmarknaden. En antidumpningsundersökning definierar dock inte produktmarknader eller geografiska marknader och bedömer inte heller marknadsstyrka och dess troliga utveckling. Därför kom denna undersökning inte fram till några resultat om ifall det fanns risk för att skapa eller förstärka en dominerande position på någon av marknaderna när det gäller konkurrenslagstiftning.

(163) När kommissionen gör en analys av unionens intresse är den skyldig att beakta annan unionspolitik, exempelvis konkurrenspolitik. Men det krävs konkreta bevis för en dominerande position och möjligt missbruk av den för att dessa överväganden ska leda till ytterligare undersökning. Detta har inte blivit resultatet av de berörda parternas inlagor.

(164) Kommissionen påminner om att antidumpningstullar införs för att eliminera effekterna av skadlig dumpning som fastställdes för alla segment av grovplåt och att dominans på en marknad inte behöver betyda att den missbrukas. Om berörda parter i framtiden skulle upptäcka agerande som kränker konkurrensregler, kan de använda sin rätt att klaga hos behörig konkurrensmyndighet.

(165) Till följd av införandet av provisoriska åtgärder anförde en importör att införandet av antidumpningsåtgärder inte borde leda till ökade priser på unionsmarknaden.

(166) Kommissionen påminner om att syftet med antidumpningsåtgärder är att eliminera den skadliga dumpningens handelssnedvridande effekter. Hur dessa åtgärder påverkar priserna, beror på prissättningsbeslut från olika marknadsoperatörer och sådana beslut är omöjliga att förutse. Priserna kan öka, om marknadskrafterna gör att sådana högre priser biter sig fast på en icke-snedvriden marknad.

(167) Cisa framhöll också att användare i unionen behöver konkurrenskraftiga och solida försörjningskällor och att införandet av antidumpningsåtgärder kan leda till att flera arbetstillfällen går förlorade och/eller överförs från Europeiska unionen inom den varuproducerande näringen i efterföljande led.

(168) Det fanns emellertid 30 tillverkare i unionen under undersökningsperioden och import från ett antal länder, bland annat Ryssland och Ukraina, vilket säkerställde en solid försörjning av grovplåt till användare i unionen. Dessutom inkom inga användare i den varuproducerande näringen i efterföljande led med bevisning om att de inte skulle kunna köpa in grovplåt till följd av införandet av antidumpningsåtgärder. Vad beträffar risken för stora förluster och/eller överföring av arbetstillfällen från unionen, kom endast en industri inom den varuproducerande näringen i efterföljande led med ett liknande påstående, nämligen vindkraftverkstillverkaren. Detta påstående behandlas nedan.

(169) Den tillfälliga sammanslutningen av användare inom den varuproducerande näringen i efterföljande led (vindkraftverk) framhöll att införandet av åtgärder för grovplåt kommer att innebära att tillverkningen av vindkraftverk kan flyttas till Kina samt medföra problem när det gäller en säker försörjning av hel- eller halvtillverkade stålkonstruktioner för vindkraftverk i framtiden. Detta argument framfördes också av en importör i dennes kommentarer till det slutliga meddelandet vad gäller vindkraftverk samt andra delar av vindenergisystem.

(170) Kommissionen avvisar dessa påståenden, eftersom dessa berörda parter inte kunde styrka sitt påstående med bevis eller en analys. Dessa vindkraftverkstillverkare kunde exempelvis ha gett sig till känna inom de tidsfrister som angavs i inledningstillkännagivandet och besvarat frågeformuläret genom att ange de typer av grovplåt som används inom denna industri för att bygga vindkraftverk och lämna en analys av huruvida dessa typer av grovplåt är utbytbara med de typer av grovplåt som används inom andra industrier.

(171) Kommissionen konstaterar att de uppgifter som den har tillgång till visar att vindkraftverkstillverkare inte skulle vinna på att ”specialgrovplåt” undantas från produktdefinitionen enligt skäl 42. Därför skulle endast ett uteslutande av grovplåt för vindkraftverk i unionsintresse ha avhjälpt deras farhågor. I detta skede har vindkraftverkstillverkarna dock inte lämnat en konkret och detaljerad analys, inbegripet en förklaring av hur införandet av tullar påverkar deras produktionskostnader och förmåga att överföra dessa kostnader till kunderna, som skulle kunna motivera ett sådant uteslutande.

(172) Kommissionen noterar vidare att vindkraftstillverkare kan lämna en vederbörlig motiverad begäran om en interimsöversyn av unionens intresse i fråga om åtgärderna om grovplåt. Undersökningen visade dessutom att det inte fanns något som tydde på att unionsindustrin skulle äventyra användarnas verksamhet. Sådant agerande kan inte förväntas då normala marknadskrafter råder.

(173) En importör framhöll att det ligger i unionens intresse att utesluta specialgrovplåt från produktdefinitionen, eftersom flera nyckelindustrier som maskinbyggnads- och energisektorn i unionen är beroende av import av specialgrovplåt från Kina. Ingen användare inom dessa industrier gav sig dock till känna för att bekräfta detta påstående.

(174) Importören hävdade vidare att specialgrovplåt med en tjocklek av minst 150 mm endast tillverkas av tre unionstillverkare. För höghållfast plåt, plåt för sätthärdning och släckning samt nötningsbeständig plåt påstås produktionen kontrolleras av endast fyra unionstillverkare. Man påstod därför att unionens varuproducerande näring i efterföljande led redan i dag lider brist på försörjning och av dramatiskt ökade försäljningspriser och att detta endast kan uppvägas av import från Kina av specialgrovplåt.

(175) Cisa framhöll vidare att användare av specialgrovplåt inom metallformningsindustrin – på grund av det mycket begränsade antalet europeiska tillverkare av specialgrovplåt – ändå skulle kunna lida brist på material. Ingen av användarna i unionens varuproducerande näring i efterföljande led tog emellertid upp frågan om försörjningsbrist.

(176) Kommissionen avfärdar de synpunkter som avses i skäl 173–175, eftersom de berörda parterna inte har lyckats lägga fram några bevis eller någon analys som styrker deras påståenden. Tvärtom fastställdes det i undersökningen en kraftig minskning av priserna på grovplåt i unionen under skadeundersökningsperioden. Undersökningen har även visat att unionsindustrin har en betydande outnyttjad kapacitet till följd av ett kontinuerligt minskande kapacitetsutnyttjande. Enligt Cisa exporterar dessutom Kina endast en mindre mängd specialgrovplåt.

(177) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom en importör till denna fråga i sina kommentarer. Inga nya tyngre argument framfördes dock.

(178) I avsaknad av faktiska bevis för den påstådda försörjningsbristen till följd av införandet av antidumpningsåtgärder, kan kommissionen inte dra slutsatsen att införandet av sådana åtgärder kommer att leda till försörjningsbrist av specialgrovplåt.

6.1 **Slutsats om unionens intresse**

(179) Sammanfattningsvis påvisar inget av de argument som framlagts av berörda parter att det finns övertygande skäl mot att införa åtgärder på import av den berörda produkten från Kina.

(180) De eventuella negativa verkningarna för de icke-närstående användarna mildras av att det finns alternativa försörjningskällor att tillgå. De positiva verkningarna av antidumpningsåtgärderna på unionsmarknaden uppväger de eventuella negativa verkningarna för andra intressegrupper.

(181) I frånvaro av ytterligare synpunkter på unionens intresse, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 195–215 i förordningen om provisorisk tull.

7. **RETROAKTIVT INFÖRANDE AV ANTIDUMPNINGSTULLAR**

(182) Såsom anges i skäl 4 lät kommissionen import av grovplåt med ursprung i Kina bli föremål för registrering, till följd av en begäran från Eurofer. Registreringen omfattade import som skett mellan den 11 augusti 2016 och införandet av provisoriska åtgärder, dvs. den 7 oktober 2016.

(183) Enligt artikel 10.4 d i grundförordningen kan tullar tas ut retroaktivt, om ”utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden ytterligare en betydande ökning av import äger rum vilken med hänsyn till tidpunkten, omfattningen och övriga omständigheter sannolikt kommer att allvarligt undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstull som ska tillämpas”.

7.1 **Synpunkter på ett eventuellt retroaktivt införande av antidumpningstullar**

(184) Cisa framhöll att alla eventuella retroaktiva åtgärder skulle kunna ha en negativ inverkan på importörerna genom att de skulle få utstå högre kostnader i onödan, eftersom de betalar antidumpningstullar. Cisa hävdade att importörerna inte har någon avsikt att lagerhålla de ifrågavarande produkterna från Kina och att den registrerade importen omfattades av gamla avtal som ingicks innan förfarandet inleddes. Cisa hävdade vidare att en oväntad tull kommer att medföra förluster för importörer och användare i unionen.

(185) Avslutningsvis hävdade Cisa att registrering av import och hot om att införa åtgärder retroaktivt bara är ännu en handelsbegränsande åtgärd, så att EU-importörer slutar importera från Kina även innan det har bevisats att sådan import skadar EU-industrin.

7.2 **Importstatistik**

(186) Importstatistiken från Eurostat i tabell 1 nedan visar att import av grovplåt från Kina minskade kraftigt efter undersökningsperioden.

Tabell 1

Utveckling av genomsnittlig importvolym per månad

	Månatligt genomsnitt under undersökningsperioden	Månatligt genomsnitt mars–september 2016	Månatligt genomsnitt mars–oktober 2016
Importvolym från Kina (ton)	113 262	84 669	76 562
Utveckling jämfört med undersökningsperioden (%)	Ej tillämpligt	– 25,2	– 32,4

Källa: Eurostat.

7.3 **Slutsatser om retroaktivitet**

(187) Kommissionen drar slutsatsen att eftersom ingen ytterligare betydande ökning skett av importen uppfylls inte det rättsliga kravet för retroaktivt uttag av tullar enligt artikel 10.4 d i grundförordningen. Tullar bör därmed inte tas ut retroaktivt på registrerad import.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

8.1 **Nivå för undanröjande av skada**

(188) Såsom framgår av skäl 222 i förordningen om provisorisk tull fastställde kommissionen nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset under undersökningsperioden för de kinesiska exporterande tillverkarna, vederbörligen justerat för importkostnader och tullar, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden.

(189) Cisa framförde ett antal synpunkter på metoden för beräkning av det icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden i det relevanta fallet.

(190) Först och främst undrade Cisa varför kommissionen tillämpade metoden där man till unionsindustrins försäljningspriser adderar den ådragna förlusten under undersökningsperioden och därefter adderar målvinstmarginalen på 7,9 procent i stället för att addera målvinsten till produktionskostnaden.

(191) Kommissionen väljer vilken av de båda metoderna som den ska tillämpa för att fastställa nivån för undanröjande av skada från fall till fall. Om det inte finns någon jämförbar försäljning för unionsindustrin fastställs det icke-skadevållande priset ofta genom att målvinsten adderas till den sammanlagda kostnaden. I detta fall fanns det dock jämförbar försäljning.

(192) Detta beror på att den likadana produkt som såldes av unionsindustrin bestod av hundratals produkttyper och att unionstillverkarna i urvalet hade ett omfattande nätverk av närstående företag, bland annat stålservicecentrum, som ådrar sig kostnader, vilka inte har redovisats av de unionstillverkare som ingick i urvalet på ett sätt som gör att de enkelt kan fördelas till de olika produktkontrollnumren. Av dessa orsaker var det omöjligt att samla in kostnadsuppgifter för varje produktkontrollnummer, inte bara från tillverkningsföretagen, utan även från alla närstående försäljningsbolag (särskilt stålservicecentrum) i unionen, för att beräkna en total kostnad per produktkontrollnummer.

(193) Därför fastställde kommissionen i stället den sammanlagda kostnaden för varje produktkontrollnummer genom att addera den vägda genomsnittliga förlust som unionstillverkare i urvalet ådragit sig till det vägda genomsnittliga försäljningspriset. Därefter adderades en målvinstmarginal på 7,9 %, vilken det inte inkom några synpunkter på efter de provisoriska åtgärderna, till den sammanlagda kostnad som fastställts på detta sätt.

(194) Avslutningsvis framhöll Cisa även att den tillämpade metoden var felaktig och att båda metoderna leder till helt skilda resultat. Cisa gav ett exempel med en hypotetisk tillverkningskostnad och ett hypotetiskt försäljningspris. Exemplet skulle visa att det är felaktigt att beräkna målpriset på grundval av försäljningspriset.

(195) Kommissionen konstaterar att eftersom de flesta uppgifter som används i exemplet är hypotetiska och inte faktiska kan exemplet inte visa att den använda metoden i detta särskilda fall är felaktig. Kommissionen kan därför inte betrakta detta påstående som ett bevis. Om samma slags utförliga information fanns tillgänglig skulle de båda metoderna leda till liknande resultat.

(196) Cisa framhöll slutligen att om majoriteten av de produktkontrollnummer som de kinesiska tillverkarna exporterar säljs av färre än tre unionstillverkare i urvalet, bör man ifrågasätta hur representativa försäljningsuppgifterna från unionstillverkarna är och därmed dra slutsatsen att det kan diskuteras om man bör beräkna en underskridande-marginal utifrån dessa. Därtill kommer det faktum att skada svårligen kan bevisas om unionsindustrin inte ens tillverkar/säljer de sorter som de kinesiska tillverkarna exporterar.

(197) Kommissionen konstaterar att även om tre unionstillverkare ingick i urvalet innebär inte det faktum att majoriteten av de produktkontrollnummer som de kinesiska tillverkarna i urvalet exporterar säljs av färre än tre unionstillverkare i urvalet, att unionsindustrin eller unionstillverkarna i urvalet säljer dem över huvud taget. Detta betyder bara att inte alla tre unionstillverkare i urvalet säljer samtliga produktkontrollnummer som exporterats av de kinesiska tillverkarna i urvalet.

(198) Kommissionen noterar även att inte alla exporterande tillverkare från Kina i urvalet exporterade samma produktkontrollnummer till unionen. De allra flesta produktkontrollnummer som exporteras till unionen av exporterande tillverkare i urvalet (motsvarande mer än 90 % av exporten sett till volym) tillverkas i själva verket av en eller flera unionstillverkare i urvalet.

(199) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter återkom Cisa till denna fråga i sina kommentarer och vid utfrågningen.

(200) Cisa hävdade att unionsindustrin kanske inte rapporterat korrekta siffror och att den hade dragit nytta av gynnsam behandling som strider mot andra parters rätt till en objektiv, opartisk och icke-diskriminerande undersökning. Denna påstått gynnsamma behandling av unionsindustrin skulle också illustreras av kommissionens milda behandling av dem när de underlät att lämna viss viktig information (Cisa hänvisade till informationsnivån om tillverkningskostnaden).

(201) Vad gäller anklagelsen om gynnsam behandling avvisas det påståendet. Den aktuella frågan rör ordalydelsen i skälen 191–193. I de skälen angav kommissionen skälet för valet mellan två de metoder kommissionen använde för att fastställa nivån för undanröjande av skada.

(202) I frånvaro av ytterligare synpunkter på nivån för undanröjande av skada, bekräftar kommissionen sina slutsatser i skälen 217–223 i förordningen om provisorisk tull.

8.2 **Erbjudande om åtagande**

(203) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter lämnade en exporterande tillverkare från Kina ett erbjudande om prisåtagande till kommissionen. I åtagandet fastställs dels minimiimportpriser för de typer av grovplåt som säljs till unionen av den exporterande kinesiske tillverkaren, dels erbjuds en indexeringsmetod för dessa minimiimportpriser på basis av de viktigaste råvarorna.

(204) Kommissionen avböjde erbjudandet om prisåtagande, eftersom den höga risken för korskompensation då skillnaden i minimiimportpriser mellan olika typer som inte är lätt särskiljbara var alltför stor och indexeringsmetoden var alltför komplicerad. Dessutom omöjliggjorde strukturen på exportförsäljningskanalerna för den exporterande tillverkaren och den parallella exportförsäljningen av andra produkter en ordentlig övervakning och, följaktligen, var möjligheten till korskompensation via andra produkter som säljs av företag som är närstående den exporterande tillverkaren alltför hög.

(205) Den exporterande tillverkaren informerades om skälen till att erbjudandet om prisåtagande avslogs och erbjöds möjligheten att kommentera.

8.3 **Slutgiltiga åtgärder**

(206) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningstullar införas på import av den berörda produkten. Dessa tullar bör enligt regeln om lägsta tull fastställas på nivån för undanröjande av skada.

(207) På grundval av ovanstående fastställs de satser till vilka en slutgiltig antidumpningstull införs i tabell 2 nedan:

Tabell 2

Dumpningsmarginal, nivå för undanröjande av skada och tullsatser

Företag	Dumpningsmarginal (i %)	Nivå för undanröjande av skada (i %)	Tull (i %)
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd	120,1	73,1	73,1
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	126,0	65,1	65,1
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd, och Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	127,6	73,7	73,7
Övriga samarbetsvilliga företag	125,5	70,6	70,6
Alla övriga företag	127,6	73,7	73,7

Källa: Undersökning.

(208) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De avspeglar därför företagens situation såsom den konstaterats inom ramen för denna undersökning. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för ”alla övriga företag”) är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i Kina och som tillverkats av företagen i fråga och därmed av de specifika rättsliga enheter som anges. Import av den berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen i denna förordning med namn och adress, inbegripet närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, omfattas inte av dessa tullsatser utan av den tullsats som är tillämplig på ”alla övriga företag”.

(209) Alla ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ([1]) tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, försäljning på hemmamarknaden och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter om så är nödvändigt att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(210) För att säkra en korrekt tillämpning av antidumpningstullen ska tullsatsen för övriga företag tillämpas inte bara på de exporterande tillverkarna med bristande samarbetsvilja, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till EU under undersökningsperioden.

8.4 **Slutgiltigt uttag av provisorisk tull**

(211) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska antidumpningstull som infördes genom förordningen om provisorisk tull slutgiltigt tas ut.

(212) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig provisorisk antidumpningstull ska införas på import av platta produkter av olegerat och legerat stål (utom rostfritt stål, kisellegerat stål, verktygsstål eller snabbstål), varmvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, inte i ringar eller rullar, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm och en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7208 51 20, ex 7208 51 91, ex 7208 51 98, ex 7208 52 91, ex 7208 90 20, ex 7208 90 80, 7225 40 40, ex 7225 40 60 och ex 7225 99 00 (Taric-nummer 7208 51 20 10, 7208 51 91 10, 7208 51 98 10, 7208 52 91 10, 7208 90 20 10, 7208 90 80 20, 7225 40 60 10, 7225 99 00 35, 7225 99 00 40) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Tull (i %)	Taric-tilläggsnummer
Nanjing Iron and Steel Co., Ltd	73,1	C143
Minmetals Yingkou Medium Plate Co., Ltd	65,1	C144
Wuyang Iron and Steel Co., Ltd, och Wuyang New Heavy & Wide Steel Plate Co., Ltd	73,7	C145
Övriga samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	70,6	
Alla övriga företag	73,7	C999

3. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2016/1777 ska tas ut slutgiltigt.

([1]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

Artikel 3

Om en ny exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen för att företaget

— inte exporterade den produkt som avses i artikel 1.1 till unionen under undersökningsperioden (den 1 januari 2015 till den 31 december 2015),

— inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Folkrepubliken Kina som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning,

— faktiskt har exporterat den berörda produkten till unionen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen.

Efter det att alla berörda parter getts tillfälle att lämna sina synpunkter, ska artikel 1.2 ändras på så sätt att den nya exporterande tillverkaren läggs till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och således omfattas av den vägda genomsnittliga tullsatsen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet:

Namn	Ort	Taric-tilläggsnummer
Angang Steel Company Limited	Anshan, Liaoning	C150
Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd	Baotou, Inre Mongoliet	C151
Zhangjiagang Shajing Heavy Plate Co., Ltd	Zhangjiagang, Jiangsu	C146
Jiangsu Tiangong Tools Company Limited	Danyang, Jiangsu	C155
Jiangyin Xingcheng Special Steel Works Co., Ltd	Jiangyin, Jiangsu	C147
Laiwu Steel Yinshan Section Co., Ltd	Laiwu, Shandong	C154
Nanyang Hanye Special Steel Co., Ltd	Xixia, Henan	C152
Qinhuangdao Shouqin Metal Materials Co., Ltd	Qinhuangdao, Hebei	C153
Shandong Iron & Steel Co., Ltd, Jinan Company	Jinan, Shandong	C149
Wuhan Iron and Steel Co., Ltd	Wuhan, Hubei	C156
Xinyu Iron & Steel Co., Ltd	Xinyu, Jiangxi	C148